

פסקי אורח חיים
מין פריד, זמנין פריד צ'י ובענין
מתן אצול פתורה א רנו

ב'ה זמנין פתורה יד כתת הי"עין

(ב'ה יד תשרי תשס"ט)

למעמד הר סיני

6

בריאת התגלות דבר ד' אל משה רבנו בהר סיני נאמר לו: 'המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדוש הוא'. והוא הוא התחילה של כל הארץ, ארץ אבותינו ארץ-חיינו, הקדושה הנצחית, כבוד דברי רבנן של ישראל רבנו יהודה הלוי וצ"ל, שמכאן מפתחת פתחיה ארץ ישראל, המאושרים ומקיימים עליי רבנן של ישראל רבנו אליהו וצ"ל מוולנה. ההגדרה הישראלית היסודית של חז"ל היא: ישראל שעמד על הר סיני - ואזנינו ששמעו על הר סיני, ופי שיש בו עונשנים לא עמדו רגלי אבותינו על הר סיני. ובסדר ההגדרה שלפסח כולנו אומרים: אילו קרבנו אל הר סיני ולא נחן לנו את התורה זיינו. ובסידור המעלות בקודש של גזולת תורה שבשמיים - שהיא כביורו דברי רבנו בעל הטורים וצ"ל, חיינו שלפסח אשר נסע ד' בתוכנו - נקבע ונחשב: סיני עדיף. ומחך מעמדו זה של הר סיני נמשך ונתקיים לכולנו כל אמציות תוקפה של חירות לוחות תורתנו וחירות לוחות לכבנו החי וקיים לעד לעולם ולנצח נצחים.

ריח

7

ב'ה סיני תשרי

לכבוד

ראש משלתנו פר מנחם בנין שלי"א.

נרשתי ונודעתי לשמוע על העובדה של עקרת ישובים מארץ-חיינו כדי לסרום לרשות נבדו המצרות, וגם עקרתו של קהל סיני המסירות לרשות נבדו, נגד ההוראה המפורשת מאת רבנן של ישראל הטובן וצ"ל בספר יהושע ס"ג, כי הנחל היה הולך ממזרים עד ארץ ישראל והוא הגילוף.

בצפיית הביור לישיבה המהירה

רכס

8

ב'ה

שלום רב, באין ממשל ועיטוב, לאמניו המתאמצים לסידור ההתיישבות במצות.

חוק וקאצו חוק וקאצו בהתאמתכם להתאמות במחלה אבותינו באו מקדם להמשכה, בכל הדורות מצננה עלינו בצמות התורה באו ורשו אותה וירשתם אותה וישבתם בה, ומכאן המשך והזמנא להמשך מצות העליה לארצנו הקדושה בכל תקפה וריבוינו, גזלה חסרתה לכל כוח ישראל המתחזקים ועולים ציונה בע"ה.

באמנכם בלב ונפש המצפה לישועת אמת השלמה

צבי יהודה הכהן קוק-

בהתלת רבן של ישראל הגר"א מוילנא בו סיני היא ארץ ישראל (א.ג. ש"ס)

מתן חזרת ממשל פתורה, פתח פתורה

פסחניים לפני השתלקותו, באו חלמדים והדיעו לרבנו שבהנחיות ראש הממשלה תשמנו מחטומים כדי לעכב את אפשרות הבנייה לחבל ימית. רק אז נדע לרבנו ענין המחטומים. הוא הגוב בחומרה ואמר: יהאם הוא בעליבית על ארץ ישראל? התרומם מעט, וכאילו ניסה לנתק את האינפורמיות אליהן היה מחובר, כדי ללכת בעצמו ולעכב את המעשה הנורא הזה, וכתוך כדי כך אמר: צריך מסירות נפש על כל ד' אמות של ארץ ישראל.

פסקי אורח חיים

1 סלף וברכה.
אמצא נכון להדיע לכיה, שמר מאניסעוויץ מביאליכטאק, שבא בלויח בר שץ מלווה, ע"ד קניית חבל אדמה בא"י מטעם אגודה גדולה בעלת רכוש וגוף נוסח ערה, ע"פ צוה הכמכתי לרפיה, שתחת יד בריטניה, על-יד אלעריש, ובאכר נודעתי יסכודו יודע את הענין לפרטינו אציץ ביה לכיה, שימחר לבא במוקדם האפשרי, לקחת דברים בזה עם כר מ, הנ"ל, אולי ד' אתנו ויתבסס בזה ענין גאולה נכבה לזולק חשוב מאח"ק.

2 וע"ד הצורך להרחיב, זה יש ככל מרשכה כמעט, שכל מה שידגל גבול ישראל, הישוב כתגול ותחיבורו ובטחוננו עולה. וחבלי אדמה יש לקנות במסיבי כל המושבות כמעט, כיהוד סביב פתח, רחובות, עקרון, וכי"כ בגליל. גם כענ נמצאת אגודה, שיש בה הרבה יראים והורידים, שמבקשים לקנות חבל אדמה גדול בבבול רמאח, או רפיה, על החום מצרים, והיא חחת ממשלת בריטניה כעת, מנתו עצרם ולפנים. ובשר הדבר להתחבר עמהם...

ויסוד קולוגיא של ה' או יר"ק אנשים, כמונן א"א כיא טמך למושבה. וקוספיקא היא באמת מוכשרת לה, גם אנשי קוסטינה הם אנשים פשוטים שומרי דת תורה, ונכון להתחבר אליהם להגדיל את הישוב עם יחד.

3 והגוי מוצא את עצמי מתייב לעורר את כתתרי, המתחיל במצות רבה של אגודת 'מוריה', שיותר נכון לחזר את העבודה לחזקת אימון דח קודש בישוב החרש באה"ק, שווה פעולה מוגבלת ויפודית מאו, ואפשר לגשת אליה בזהתלה גם בכחות בלתי ככירים כי"כ. וע"י היסוד הנקרי של שחילת עץ הזיתים במקומו, וכל הדבר להתרחב בכל פוזרי ישראל, כי עצם העסק של עבודת ד' זאת הוא מרומם את נפש העמלים בו, וממילא יבטח מזה חיקון גדול לחיור דח קודש גי"כ בכל הגולה כולה. אבל אם חותיה הפורגמה בהתחלתה רחבה יותר מדאי לחיור דח כל העולם, או אם תורי הפעולה קטנה בכמותה, יגרם הדבר חלילה חלישות הדעת וריסון להעסקנה. ובאמת עלינו ללמד למעשי המתרסים, שהם פתנים בכל חותרים לאח"ק, ולמה לא נעשה גי"כ את קהל עדת שלמי אמנו עם קדושה, להפנות את כל כחותנו לשכלול ובנין אח"ק ע"פ דוד ד', וממילא ירום וגשא וגבת קרן יראת ד' בכל גבול ישראל...

מתן ספר "להפלת ציבור"

קהל

4

ב'ה ראש-חודש שבט תשל"ח.

על האמת והי"שלום."

כל דברי "שלום" קטיעו על הפקרת סיני ואדמותיו לרשות נבדו, או משוה של יהודה וישמרון, גולן ובשן, מתוך "סידור" של אנטומיה בעצם חינוכית. של ארץ-חיינו נחלה אבותינו אברהם-יצחק-יעקב, הם דברים בטלים ומבוססים, ואינם אלא בגידה תעילה בכל הפקידנו וייעודנו הדורותיים, כשוב ד' שיבת ציון.

ככל דברים בטלים לא יקוטו ולא יהיו למפרע ולהבא. גם הדבור וההרחוץ עליהם איננו אלא תרפת-הדורות. דובר השם קורא הדורות ומכוננם ומכרכם לעולם יעמד ויחזיק, והארץ הזאת המוכסחת לנו, כתמימות שלשלת אבותינו וחייב פצות שלסוננו עליה, לעולם עומדת וחשמד ותחסיים באמתת שלמותה ותקומתנו בה, המגולה כמפשות כל זה חוץ חתייננו כולה, בהופעת רוחו בחוכנו וכוננות כל בנינו וכינוסנו בשיבת שבתנו וחידוש ימינו כקדם.

קמ

ב'ה י"א שבט תשל"ח.

וישינננסו

סיני, וכל אשר לו, היא ארץ ישראל, ואיסור-תורה חמור ומחלט הוא להפקיר מרישתא פמנה לרשות נבדו, חלילה. היא אנטומיה לנבדו תרסבים של אדמת יהודה וישמרון, שהן ארץ ישראל כמו חל-אכיב, היא אנאמיה בגופנו כחינוכיתנו בארץ-חיינו. ושמר ישראל יגוננו ויצילנו סכל תרפת-הדורות הזאת של בלבול-דברי "שלום" שקר וביטחוננו במתנה עזו שלום-צמח קיים לצד בארצנו שעימדת לצולא.

דף זה עוסק בחבל בימית לקראת הפינוי. כמו כן יש כאן צילום של דעת תורה שנוסח על ידי קבוצת בני תורה בראשות הרב נריה שיישבו לילה שלם עם הגר"א שפירא בימית והוציא הנחיות מדויקות איך להתנהג.

12 הפנתוח לקראת הפינוי (בימית)

13 חלקי התורה

14 ככנס הרבנים הנמצאים כימית, שהתקיים באור ליום ו', ערב שבת הגדול

ס' ניסן ה'תשפ"ב, בהשתתפות הרבנים דלקמן:

הסח בני נריה	חיים דרוקסן	חיים שטיינר
אלקנן דולמן	רב לאור	יעקב אריאל
ישראל אריאל	יוקור אריאל	יוסבב נואלמן
רבי של	יוסף רביצקי	אזיר (מייסד) תאיתן
אלחנן בן נון	יוסף כהפסון	יוסף ברייה
יצחק לוי	אברהם נחשון	אליעזר רובינשטיין
רב בננו	וראשי הססה בני קצובר, חנן קודר ואברהם פינקל	

תוחלט להרשם את הדברים דלקמן:

15 ביהוק חלק מארץ ישראל ופסדתו לידו ודע-ונו עניני המורה כיהור, ועקרית יסודי יחודיים-גורית נודעת היה ואין להטיל אתה.

16 הנסיגה מחבל יפיה והריסה יסובי הודרים, עלולות לקרב את פלמחם הדפים שבידינו מפניגים אותה ואף מבריינים עליה, ופסקנות תפי הילי בתל.

17 הקודרת להוציא את שטה יפיה ספדינה ישראל ולקבור את יסובי החבל-היא אקפוא בלחז חוקית ובלתי מוסרית.

18 הצבור היחודי הגר כימית, יבאק בכל כוחו על איחודו בגדת הקדס ארמה ארץ ישראל, יבן על עירו ועל ביתו כחגן כל אדם על פעוס הולדתו, ולא יזון מפוסו בטוב פנים.

19 כדיון טעקר בהסתמנות ראשי חפיה הארצי סוכסו.

20 א. התארגנות ההתנגדות לעקרית כל הפסתות, מיכה בהתבוננות נבירותהסנסו. ב. החנוקר ירובו בקבוצות ויטפס באופן מוחלט להוראות הסדרים-התנגדו.

21 הנזיר לעקרית תחיה כדירות ובקלאים.

22 על הגנות יקלו לק בוונדט(לא עזירים ולא בנות).

23 ר. איון להסתמס בחומרי התבצרות תרינים(הוראות פפורטות התרסנסת על יד המפת).

24 ח. בדיס פנים אין להסתמס בחומרים וליקים.

25 ד. הרפס יז יחסת עלבונות-הפורים שח כיהור, ואזהרים והיילים נקראים להסנע כצנזר דא.

26 ז. בגלי הנקורים אטר נחלצו ובאו לעזרה יפיה, וקראים להסאר כפקום (במקרת טל עניות הקסודרת בחורים, עליחס לנסות אל רבניוס-סוריתא).

27 צ. כפידתנו האונות 'הנחריה-ת' הננו מרודים את מדינת ישראל, וסופרים על סלופו של בח"ל ורוח, ויסודת ח' הסנגנו והאסנסו.

וכאשר הממשלה שלחה חיילים נגד מתנחלים אמר רבנו זצ"ל: "הממשלה הזאת ... אמנם יכולה לשלוח ולהכריח כמה מאחיינו, חיילינו היקרים – שהם נוכים ומתמרמרים על כך, להתגבר עלינו ולהכניע אותנו, אבל את לבנו ואת בריאות הברתנו הישראלית לא תוכל לעקור, על אף ועל המת כל התאכזרותה הזאת עלינו נגביר ונאדיר, נרבה ונעצם הקפה של תודעתנו הישראלית הנאמנה ושל המשך פעולתנו מתוכה בכל שלימותה של ארצנו."

2 בעיר ימית חובביה וביושבים סביבה התרכזו אלפי אנשים בחודשים האחרונים לפני התישה ומסירתה לנכרים. האנשים באו מכל קצוי הארץ, משמחות שלמות ובני נוער רבים, אנשים שונתו – למשך זמן – את חבריהם וסביבתם, עובי עבודה ופריסה (מהם שהפסידו פרנסתם) ותואים טובים בביתם במרכז הארץ והמירוים בחיים בתנאים – לא תנאי. הם נענו לקריאה של התנועה לעצירת תנועת העבודה והתיישב בימית וביושבים סביבה ולהצטרף לתושבים המקומיים שנאחו בכל כוחם במקום נקלא זה שבו וחיו ופיתחוהו (באיסור הממשלה ובשלחותה) קרוב לעשר שנים.

3 ימית בימית האחרונים היתה כולה עיר האמונה וחבטוח, מספיק היה רק להסתובב בין התושבים כדי לחוש זאת. היו שסברו כי יתכן ויתן יהיה לבטל החלטת הממשלה כענין גירוש חבל ימית והעברתו לרבים אם בגלל שהממשלה "תתפסק" ברוע האחרון, אם בגלל שהממשלה תראה עד כמה אכן טעם אורחים אוהבי ארץ ישראל המעונינים ותומכים בחזוקת החבל, שיעמדו מאחוריה אם החליט להשאר כחבל ימית. היתה תקווה שתיווצר תנועת התיישבות גדולה מכל חלקי ארץ ישראל ושהממשלה תירתח ממאבק מול אלפי אנשים ציונים אמתיים (וכורה, למשל, עצרת רוח אלושים אף המשתתפים כותל המערב). הצבור שם פעל מתוך אמונה עמוקה כי אפילו הרב חרה מונחת על צווארו אל יתיאוש מן הרחמים שמא ברעו האחרון ירחמו מן השמים. (כפי שקרה עם מותו של סאדאת – מה שהיה נתון מקום לביטול או להחייב ביצוע הגורל).

4 בכל מקרה חרשנו כולם שיש לקיים מצות ישוב הארץ עד הרגע האחרון שהדבר ניתן. חשבו כולם שמעשים חיוביים של בניו התיישבות והיים רגילים ותוססים ללא דאגת הסינוני יפיה מחדר רוח אמונה ורוח ציונות טובה בקרב תלמידי תוכים של הצבור והיווה בסיס ומנוף לפעולות הסברה עניפה ורחבה כדי שהעם יתעורר ויתעשת מסמאות העין שהממשלה הטילה בדבריה כאילו מסירת חבל ימית יביא שלום על ישראל.

5 בתחילת ההתארגנות הסופית החבל היו יוכוחים והתלבטויות, כיצד להיאבק אם וכאשר תבוא עת רעה, מה המידע ומח האסור ואם בכלל, בהתנגדות ובמאבק עם השלטון ועם חיילים. (וכורה למשל אספת שמים שכונסה עיי גדרת העוסקת בענייני חינוך ומושכת בעט סופר "לחרוך את השמים בעת פינוי" – מדרוך המונגד לדעת הרבנים בעיר). אולם מתוך כל תיבורים וחילופי הדעות צמחה בסופו של דבר מנחיות לעיר ולתושביה ביוזמת המטה לעצירת השמירה, מנחיות מוכרת על רוב רובה של האוכלוסייה, מנחיות זו פעלה בתיאום מלא עם קבוצת רבנים שהיו הגוף המנהל בימית.

6 בעיר פעלו ישיבות שלמות (ישיבת ימית, קרית ארבע, קודמים) וישיבות שבאו בחלקן (מרכז הרב, ישיבת לעזרים ועוד) בני ישיבות רבים, משמחות מהערים, מן התיישבות העובדת ומן ההתנהלות. רובם הגדול והמכריע היו אנשים דתיים, אף רבים היו אנשים לא דתיים.

7 בעיר קיומו היו קהילה למזרח, עשרות רבות של יעוררים מוגונים נאמרו בשבתות וביום חול, זו היתה עיר של חיים בריאים ושלמים על פי הוראות הלכתיות ואידאולוגיות של רב העיר זשל צוות רבנים וראשי ישיבות. על אף המצב המתוח והקשיים האובייקטיביים, הפקדה היתה כאופן נלמד בנשמיות וברוחיות. אף הפסח היה כולו תורה ויראת שמים בדקדוק קלה כבהמורה, בתנאים לא תנאים. חכל יחד היה קידוש השם גדול מאוד. בעיר קיומו למוניים סרירים על כשש מאות (!) תלמידים כתיי סודיים, ישיבות תיכוניות ואולפנות.

- 8** באחד ממכתבי האחרונים כתב רבנו:
- "לאחינו המתאמצים לערוב התשישבות בימית, חזקו ואמנו, חזקו קמנו ... בהתאמנות להחממתנו בנחלה אבותינו מזה ומקדם ... (בהחלטת רב של ישראל) הג"א מרימא כי סינה היא ארץ ישראל"
- ובמכתבו מ:
- "חיי בחדש הרביעי ה'תשס"א. אף קהל אחי"י למען עצירתה נסיגת מסינו בראשית התנגדות דבר השם אל פניה רבני המקום אשר אשה עומד עליה הוא אדמת קודש) והיא האשתלמה על כל ארץ ישראל."
- "למחמית בומית – לכתב כל יקורת המתאמצים למען משמרת שלומתה של ארץ חיינו נחלה אבותינו הקדושה לרץ ישראל, תנני אתכם בכל פעלכם למען כל תקפה של שלמות ארץ חיינו לכל מרחבי גלותיה."
- (מכתבו למחשי חכל ימית מסיו טבת תשס"ב כהדשיים למי עלייתו לגוני מרומים).

40 נח ישראל
את הצבו ספילא את ימית ועל תוכה בחדשיה האחרונים יש לפאר, לרומס ולחסיף בו ומתוכו אמוי. ויא שיש דומה לחילוי לתערבות לתפארת כמצב נורא – סודו אמרנו שלמה, למישה חרץ, למסירתו פשו בחיים חיות על פי דרכה של תורה והמתאם לכוחו של מן חרב בני יודעה זכיל ועל תלמידיו.

מרן הרב צבי יהודה (בהיותו כבן 84}, אוחז במשך שעות בגדר ההתנגלות הראשונה בשומרון, ומורה לתלמידיו לעמוד במסירתו כפש ולא לעבור לשום מקום תלפי

AM